

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง การช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล

พ.ศ. ๒๕๓๐

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ กรุงเทพมหานคร โดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๓๐”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ขัดแย้งกันแล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ข้อบัญญัติ” หมายความว่า ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า คู่สมรส บิดา มารดา ของผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือ และบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือบุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งบรรลุนิติภาวะแต่

เป็นคนที่ความสามารถหรือเสมือนมีความสามารถ และอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของบิดามารดาซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือ แต่ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม หรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นแล้ว

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร และให้หมายความรวมถึงสถานพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

“ค่ารักษาพยาบาล” หมายความว่า เงินที่สถานพยาบาลเรียกเก็บในการรักษาพยาบาลดังนี้

(๑) ค่ายา ค่าเลือดและส่วนประกอบของเลือดหรือสารทดแทน ค่าน้ำยา หรืออาหารทางเส้นเลือด ค่าออกซิเจน และอื่นๆ ทำนองเดียวกันที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค

(๒) ค่าอวัยวะเทียมหรืออุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค รวมทั้งค่าซ่อมแซม

(๓) ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าตรวจ ค่าวิเคราะห์โรค แต่ไม่รวมถึงค่าจ้างผู้พยาบาลพิเศษ ค่าธรรมเนียมพิเศษ และค่าบริการอื่นทำนองเดียวกันที่มีลักษณะเป็นเงินตอบแทนพิเศษ

(๔) ค่าห้องและค่าอาหารตลอดเวลาที่เข้ารับการรักษาพยาบาล

“ยาสามัญ” หมายความว่า ยาที่ซื้อจากเงินงบประมาณที่ตั้งไว้ในแต่ละปีของสถานพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร

“ยาพิเศษ” หมายความว่า ยาที่ซื้อจากเงินทุนหมุนเวียน
ของสถานพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือในการรักษาพยาบาลเป็นพิเศษ
แบ่งออกเป็นเก้าประเภท คือ

- (๑) ประเภท ก.
- (๒) ประเภท ข.
- (๓) ประเภท ค.
- (๔) ประเภท ง.
- (๕) ประเภท จ.
- (๖) ประเภท ฉ.
- (๗) ประเภท ช.
- (๘) ประเภท ซ.
- (๙) ประเภท ฅ.

ข้อ ๖ ผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือประเภท ก. ได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิและบุคคล
ในครอบครัว

(๒) ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญราชการชายแดน

(๓) ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญพิทักษ์เสรีชน

(๔) ทหารผ่านศึกนอกประจำการชั้นที่ ๑ และบุคคล

ในครอบครัว

(๕) ทหารหรือเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งไปร่วมรบกับสหประชาชาติ ณ ประเทศเกาหลี หรือซึ่งไปทำการรบ ณ สาธารณรัฐเวียดนาม และบุคคลในครอบครัว

(๖) ทหารหรือเจ้าหน้าที่ผู้ไปทำการรบในงานพระราชสงครามในทวีปยุโรป หรือที่ไปทำการรบในกรณีพิพาทกับอินโดจีน หรือที่ไปทำการรบในสงครามมหาเอเชียบูรพา และบุคคลในครอบครัว

ข้อ ๓ ผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือประเภท ข. ได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการประจำ

(๒) ข้าราชการบำนาญ

(๓) ลูกจ้างประจำของทางราชการที่ได้รับค่าจ้างจากงบประมาณ หมวดค่าจ้างประจำ

(๔) สมาชิกวุฒิสภา

(๕) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๖) พนักงานเทศบาล

(๗) สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล

(๘) สมาชิกสภาตำบล

(๙) กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วย

ผู้ใหญ่บ้าน

(๑๐) แพทย์ประจำตำบล

(๑๑) กรรมการอิสลาม

(๑๒) ผู้สื่อข่าวสาธารณสุข (ผสส.) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และอาสาสมัครสาธารณสุข (อสส.) ตามโครงการของกรุงเทพมหานครและตามโครงการของกระทรวงสาธารณสุข

ผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือประเภท ข. ให้หมายความรวมถึงบุคคลในครอบครัวของผู้มีสิทธิดังกล่าวด้วย ยกเว้นบุคคลใน (๑๒) ให้มีสิทธิเฉพาะตัว

ข้อ ๘ ผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือประเภท ค. ได้แก่บุคคลต่อไปนี้

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

(๒) สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เลขานุการประธานสภากรุงเทพมหานคร และเลขานุการรองประธานสภากรุงเทพมหานคร

(๓) สมาชิกสภาเขต

(๔) ข้าราชการกรุงเทพมหานคร

(๕) ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ของกรุงเทพมหานคร

(๖) ข้าราชการอื่นที่มาช่วยปฏิบัติราชการในกรุงเทพมหานคร

(๓) นักกีฬาในสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามระเบียบที่
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด

ผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือประเภท ก. (๑) (๒) (๓) (๔) และ
(๕) ให้หมายความรวมถึงบุคคลในครอบครัวด้วย สำหรับ (๖) และ (๗)
ให้ผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือเฉพาะตัว

ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือประเภท ง. ได้แก่ทหารผ่านศึก
นอกประจำการ ชั้น ๒ ชั้น ๓ และชั้น ๔ และบุคคลในครอบครัว

ข้อ ๑๐ ผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือประเภท จ. ได้แก่บุคคล
ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกคุรุสภา ที่มีได้เป็นข้าราชการประจำ

(๒) บุคคลที่โจรผู้ร้ายทำร้ายร่างกายหรืออุบัติเหตุเนื่อง
จากการกระทำตนเป็นพลเมืองดีช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๑ ผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือประเภท ฉ. ได้แก่ ผู้บริจาค
โลหิตให้แก่สถานพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร หรือศูนย์บริการ
โลหิตแห่งชาติสภากาชาดไทย ตั้งแต่เจ็ดครั้งขึ้นไป หรือผู้บริจาคเงิน
ให้แก่สถานพยาบาลหรือมูลนิธิของสถานพยาบาลในสังกัดกรุงเทพ
มหานครตั้งแต่ ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

ข้อ ๑๒ ผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือประเภท ช. ได้แก่ ผู้บริจาค
เงินให้สถานพยาบาลหรือมูลนิธิของสถานพยาบาลในสังกัดกรุงเทพ
มหานคร ตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป และบุคคลในครอบครัว

ข้อ ๑๓ ผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือประเภท ข. ได้แก่ พระภิกษุ สามเณร และแม่ชี

ข้อ ๑๔ ผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือประเภท ฉ. ได้แก่ นักเรียน พยาบาลของวิทยาลัยพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร แพทย์ฝึกหัด นิสิตเวชปฏิบัติ และแพทย์ประจำบ้านของสถานพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๑๕ การเรียกเก็บเงินค่ารักษาพยาบาลจากคนไข้ใน เฉพาะ สถานพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือประเภทต่าง ๆ ในข้อ ๖ ถึงข้อ ๑๔ ให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖ ในการเบิกเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลให้นำพระราช กฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลมาใช้กับบุคคล ตามข้อ ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) โดยอนุโลม

สำหรับสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สมาชิกสภาเขต และบุคคล ในครอบครัว ให้ใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลได้เฉพาะการรักษาพยาบาล ในสถานพยาบาลของทางราชการเท่านั้น

ข้อ ๑๗ ผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือที่มารับการตรวจ รักษาใน ฐานะคนไข้นอกของสถานพยาบาล ให้แสดงบัตรประจำตัวหรือหนังสือ รับรองของผู้บังคับบัญชาอย่างใดอย่างหนึ่งแก่เจ้าหน้าที่ก่อนเข้ารับ การตรวจรักษาเพื่อเป็นหลักฐาน ทั้งนี้ ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาตามความ เหมาะสมด้วยความระมัดระวังอย่าให้มีการแอบอ้างเกิดขึ้นได้

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือต้องเข้ารับการรักษายาบาลในฐานะคนไข้พิเศษ (คนไข้ใน) ของสถานพยาบาล โดยได้ลดอัตราค่ารักษาพยาบาลหรือได้รับการยกเว้นโดยไม่ต้องเสียเงิน ให้เจ้าหน้าที่ของสถานพยาบาลขอหนังสือรับรองของผู้บังคับบัญชา หรือหนังสือรับรองของทางราชการซึ่งผู้ออกหนังสือรับรองต้องดำรงตำแหน่งตั้งแต่หัวหน้ากองขึ้นไป สำหรับผู้มีสิทธิตามข้อ ๘ (๑) ให้หัวหน้าสำนักงานเลขานุการ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้รับรอง ข้อ ๘ (๒) ให้เลขานุการสภากรุงเทพมหานครเป็นผู้รับรอง ข้อ ๘ (๓) ให้ผู้อำนวยการเขตเป็นผู้รับรอง ทั้งนี้ เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบ

สำหรับผู้มีบัตรเหรียญชัยสมรภูมิ ให้ผู้นั้นกรอกข้อความรับรองตัวเองตามแบบแนบท้ายข้อบัญญัติแล้วเก็บไว้เป็นหลักฐานต่อไป

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษหรือมิได้กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้ขออนุมัติผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นกรณี ๆ ไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

พลตรี จำลอง ศรีเมือง

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

แบบรับรองตนเองสำหรับผู้มีบัตร เหรียญชัยสมรภูมิเพื่อสิทธิในการรักษาพยาบาล
เพื่อใช้เป็นหลักฐานในทางการเงิน

เขียนที่โรงพยาบาล.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เขียน.....

ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี มีภูมิลำเนาปัจจุบัน

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... อาชีพ.....

สังกัด (แผนก กอง กรม กระทรวง).....

บัตรข้าราชการเลขที่..... ลงวันที่..... ออกบัตรไทย.....

บัตรเหรียญชัยสมรภูมิเลขที่..... ลงวันที่..... ออกบัตรไทย.....

บัตรประจำตัวประชาชน..... เลขที่..... ลงวันที่.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ ดังปรากฏตามบัตร
ที่ได้นำมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลจริง และข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า หากปรากฏขึ้นภายหลังว่า
ข้าพเจ้ามิได้เป็นผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ แต่ได้นำบัตรเหรียญชัยสมรภูมิดังกล่าวมาแสดงเพื่อ
หลอกลวงเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลให้หลงเชื่อว่าเป็นผู้มีสิทธิแล้ว ข้าพเจ้าจักต้องรับโทษตามกฎหมาย

(ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือ).....

ผู้ถือบัตร เหรียญชัย สมรภูมิ

ได้ตรวจสอบแล้ว ขอรับรองว่าผู้ยื่นข้อข้างต้นได้นำบัตรเหรียญชัยสมรภูมิแสดงต่อเจ้าหน้าที่
ของโรงพยาบาลในการที่จะขอใช้สิทธิขอลดหย่อนค่ารักษาพยาบาลครั้งนี้จริง

(ลงชื่อ).....

ผู้ตรวจสอบ

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๐๗ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๕๓๐

หมายเหตุ : เหตุผลที่ประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ คือ เพื่อให้การช่วยเหลือในการรักษาพยาบาลได้ตราเป็นข้อบัญญัติใช้บังคับตามนัยมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้